

Waldemar Markiewicz
Prezes Izby Domów Maklerskich
ul. Kopernika 17
00-359 Warszawa

Pan Piotr Nowak
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Warszawa, 12 października 2017 r.

Dotyczy: Projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z pracami nad Projektem ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (dalej „Projekt”) oraz wychodząc naprzeciw postulatowi wzmocnienia ochrony inwestorów detalicznych aktywnych na rynku OTC/Forex, Izba Domów Maklerskich (IDM) przedkłada propozycje zmian do Projektu. Proponowane rozwiązania zostały wypracowane z uwzględnieniem stanowisk uczestników rynku, zaprezentowanych w trakcie konferencji uzgodnieniowej 28 września 2017 r., w szczególności: przedstawiciele środowiska inwestorów detalicznych, przedstawiciele nadzoru nad rynkiem finansowym oraz środowiska biur maklerskich oferujących usługi na rynku OTC/Forex.

Obecnie - w ramach Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ESMA - trwają prace nad wprowadzeniem na początku 2018 r. jednolitych europejskich rozwiązań, których celem jest poprawa ochrony inwestorów detalicznych na rynku OTC/Forex. W opinii Izby spójność przepisów europejskich, ograniczająca pole dla arbitrażu regulacyjnego, ma kluczowe znaczenie dla skutecznej realizacji założonego celu. Z uwagi na powyższe, **postulujemy o wstrzymanie wszelkich decyzji ustawodawczych do momentu ogłoszenia szczegółowych regulacji europejskich.**

W odniesieniu do toczącego się procesu zmian legislacyjnych w Polsce wnosimy, co następuje:

- 1. Propozycja ograniczenia poziomu dźwigni finansowej. Art. 4 pkt 1 Projektu dot. zmiany art. 73 ust 2a-c Ustawy, uwagi IDM nr 126 – 129 w zestawieniu uwag omawianych podczas konferencji uzgodnieniowej**

Do czasu wydania jednolitych wytycznych dotyczących rynku przez europejski urząd nadzoru ESMA, **IDM postuluje o wstrzymanie się ze zmianą ustawodawczą dotyczącą podniesienia kwoty depozytu zabezpieczającego do poziomu 4 proc., czyli ograniczenia parametru dźwigni z obecnego poziomu 1:100 do poziomu 1:25.**

Ustawowe ograniczenie wysokości dźwigni w Polsce, jako jednym kraju Unii Europejskiej, w przededniu wydania ogólnoeuropejskich wytycznych przez ESMA, jest działaniem nieuzasadnionym i godzi w interes polskiej branży firm inwestycyjnych, jak również jest sprzeczne z oczekiwaniami inwestorów detalicznych. Izba zwraca tu uwagę, że Polska jest pierwszym i cały czas jedynym krajem UE, w którym obowiązują przepisy ograniczające maksymalny poziom dźwigni finansowej.

Obniżenie poziomu dźwigni do wartości najniższych w UE tylko w jednym kraju może okazać się sprzeczne z interesem ochrony klienta. Dla doświadczonego inwestora, wysokość dźwigni stanowi główne kryterium wyboru firmy inwestycyjnej. Stąd, tak restrykcyjne ograniczenie podstawowego parametru inwestycyjnego stanie się w opinii środowisk inwestorów i branży, przyczyną ucieczki wielu klientów do zagranicznych podmiotów nad, którymi polski nadzór nie ma kontroli i gdzie polscy klienci są gorzej chronieni. Środowiska inwestorów są przeciwne takim działaniom i postulują o podwyższenie dźwigni dla klientów z doświadczeniem.

Alternatywnym rozwiązaniem uwzględniającym postulaty zgłaszane przez środowiska inwestorskie, które podkreślają zasadnicze znaczenie poziomu dostępnej dźwigni finansowej jako czynnika determinującego wybór rynku i konkretnej oferty brokerskiej, a także realizującym cel zwiększonej ochrony inwestora, **jest propozycja ustanowienia obniżonego poziomu dźwigni dla osób, które nie posiadają stosownego doświadczenia w inwestycjach na rynku OTC/Forex.**

Takie rozwiązanie wpisuje się w postulat UKNF akcentujący konieczność zapewnienia szczególnej ochrony inwestorom początkującym, nie posiadającym jeszcze praktycznej wiedzy rynkowej. Początkujący inwestor otwierając rachunek w biurze maklerskim otrzymywałby możliwość wykorzystania dźwigni finansowej dwukrotnie mniejszej niż obecnie, tj. 1:50 (co odpowiada depozytowi zabezpieczającemu na poziomie nie mniejszym niż 2%). Natomiast inwestorzy posiadający udokumentowane, praktyczne doświadczenie rynkowe mogliby po złożeniu stosownego wniosku i odpowiedniej dokumentacji, wykorzystać dźwignię na maksymalnym poziomie 1:100. Za klienta doświadczonego Izba proponuje uznać inwestora, który zawarł przynajmniej 40 transakcji na instrumentach finansowych w ciągu 24 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o podniesienie dźwigni.

Postulowane przez członków Izby Domów Maklerskich alternatywne propozycje zmian w Art. 73 ust. 2a-2c dotyczące wysokości dźwigni miałyby brzmienie:

1) w art. 73 ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Firma inwestycyjna wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i złożone przez klienta detalicznego pod warunkiem, że depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest nie mniejszy niż 2% wartości nominalnej tego instrumentu finansowego, z zastrzeżeniem ust. 2b-2c.

2b. W przypadku zleceń zbycia opcji skutkujących wystawieniem opcji wymagany depozyt zabezpieczający powinien być nie mniejszy niż wartość premii obliczonej, z zastosowaniem przez firmę inwestycyjną uznanego modelu wyceny opcji podanego do wiadomości klienta detalicznego, powiększonej o 2% wartości nominalnej tej opcji.”;

2bc. W przypadku klienta detalicznego, który zawarł przynajmniej 40 transakcji na instrumentach finansowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, w ciągu 24 miesięcy poprzedzających złożenie zlecenia, na potrzeby ust. 2a- 2b, na żądanie tego klienta, depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego lub wartość o jaką powiększana jest premia opcyjna, jest nie mniejsza niż 1% wartości nominalnej odpowiednio tego instrumentu finansowego lub opcji.

2bd. Na potrzeby potwierdzenia ilości zawartych transakcji, o których mowa w ust. 2bc, klient może przekazać firmie inwestycyjnej kopię historii transakcji zawartych w innych firmach inwestycyjnych.”;

3) w art. 73 ust. 2c otrzymuje brzmienie

„2c. Przepisów ust. 2a-2bd nie stosuje się do wykonywania przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, o ile depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest określany przez CCP, który będzie zobowiązany do rozliczania transakcji zawartej wskutek złożonego zlecenia.”

Zaproponowane powyżej rozwiązanie ogranicza potencjalne, negatywne skutki wynikające z rozbieżnych regulacji prawnych obowiązujących w różnych krajach i w konsekwencji poszerzającego się pola dla arbitrażu

regulacyjnego. Chodzi tu o negatywny wpływ na poziom ochrony polskich inwestorów, którzy szukając dla siebie korzystnych warunków transakcyjnych, będą skłonni przenosić swoje rachunki i kapitał do obcych, bardziej liberalnych reżimów regulacyjnych, jednocześnie osłabiając poziom własnego bezpieczeństwa. Z drugiej strony arbitraż regulacyjny mocno uderza w branżę krajowych, regulowanych przez KNF, biur maklerskich, które tracą klientów.

Jednocześnie postulujemy, aby zmiany w ustawie w zakresie depozytu zabezpieczającego, o ile zostaną wprowadzone, obowiązywały z uwzględnieniem, co najmniej 6 miesięcznego *vacatio legis*. Firmy inwestycyjne są obecnie na etapie reorganizacji wewnętrznych procesów i systemów teleinformatycznych związanych z wdrożeniem regulacji: MIFID II/MIFIR; EMIR; PRIIPS; AML IV; RODO, co znacząco angażuje zasoby domów maklerskich. Tak istotne zmiany będą wymagały uprzedniego przygotowania i poinformowania klientów oraz przeprowadzenia testów systemów.

2. Propozycja zmian poziomu dźwigni finansowej w drodze rozporządzenia MF. Art. 4 Projektu dot. dodania art. 73 ust 2ba Ustawy, uwaga UKNF nr 123 w zestawieniu uwag omawianych podczas konferencji uzgodnieniowej

IDM stoi na stanowisku, że wprowadzanie zmian o zasadniczym znaczeniu dla środowiska inwestorów oraz funkcjonowania branży polskich domów maklerskich, jakimi są ewentualne ograniczenia maksymalnego poziomu dźwigni finansowej, powinny odbywać w ramach przyjętego i obowiązującego procesu legislacyjnego uwzględniającego etap konsultacji z wszystkimi grupami uczestników rynku oraz odpowiednio *vacatio legis*.

Zmiany tego rodzaju mają zasadnicze znaczenie zarówno dla inwestorów, dla których stabilność parametrów transakcyjnych jest kluczowa i może determinować ich wyniki inwestycyjne, jak również dla branży biur maklerskich, które powinny mieć konkurencyjne warunki, aby mogły rywalizować o klientów na wspólnym rynku europejskim w oparciu o stabilne zasady prawne. Skracanie procesu ustawodawczego poprzez zmianę w Ustawie prowadzącą do regulacji parametru dźwigni w drodze rozporządzenia nie ma uzasadnienia prawnego i będzie powieleało, a także niejako wkraczało w zakres instrumentu „product intervention powers” przypisanego dla europejskiego nadzorca – ESMY. Uwzględnić należy, że instrument ten wprowadzony przez ESMĘ może okazać się skutecznym ze względu na zasięg jego jurysdykcji prawnej nieograniczony wyłącznie do jednego kraju, a całej Unii Europejskiej.

3. Propozycja wprowadzenia podwyższonego poziomu Stop-Out. Art. 4 Projektu dot. dodania art. 73 ust 2ba Ustawy, uwaga UKNF nr 123 w zestawieniu uwag omawianych podczas konferencji uzgodnieniowej

Dotychczasowa praktyka firm inwestycyjnych wyznaczających poziomy interwencji w mechanizmie Stop-Out polega na wyznaczeniu tego poziomu, w sposób zależny najczęściej od profilu ryzyka akceptowanego przez dany podmiot (w praktyce pomiędzy 30% a 80%). Warto zaznaczyć, że z doświadczeń członków Izby wynika, iż inwestorzy biorą pod uwagę ten parametr analizując oferty biur maklerskich i wybierają niższe poziomy, ponieważ dają one większą elastyczność i swobodę inwestorowi przy realizacji strategii inwestycyjnych. W każdym przypadku jednak mechanizm Stop-Out **monitoruje całościowe zaangażowanie inwestora (jego portfel jako całość)** na rynku w ramach rachunku inwestycyjnego.

Izba Domów Maklerskich proponuje przyjęcie regulacji ustawowej w zakresie określenia minimalnej wartości dla mechanizmu Stop-Out na poziomie 50%. Izba opowiada się także za pozostawieniem możliwości stosowania tego mechanizmu w oparciu o **portfel transakcji** (w dotychczasowym wydaniu), ponieważ tylko w takiej formie daje on możliwość zarządzania efektywnym poziomem dźwigni przez inwestora. Przykładowo, inwestor który planuje zredukować poziom dźwigni o połowę, może otworzyć dwukrotnie mniejszą pozycję przy stałym kapitale, aby ten cel osiągnąć.

Postulowany przez członków Izby Domów Maklerskich zapis Ustawy miałby brzmienie:

„2) w art. 73 po ust. 2b dodaje się ustęp 2ba-2bd w brzmieniu:

2ba. W przypadku wykonywania zleceń, o których mowa w ust. 2a-2b firma inwestycyjna niezwłocznie zamyka część lub całość pozycji klienta, gdy suma wartości salda rachunku pieniężnego oraz bieżącej wyceny wszystkich otwartych pozycji na rachunku klienta jest równa lub niższa niż 50% sumy depozytu zabezpieczającego pobranego pod wszystkie otwarte transakcje na rachunku tego klienta. Zamknięcie pozycji powinno nastąpić tak szybko jak na to pozwalają warunki rynkowe”

Zwracamy tu uwagę, że **postulat KNF dotyczący ustawienia mechanizmu Stop-Out dla każdej pozycji na rachunku z osobna, nie jest rozwiązaniem praktykowanym, ani nawet technicznie możliwym do wprowadzenia**. Jednocześnie gdyby został zrealizowany w praktyce, wymuszałby na inwestorach konieczność zawierania transakcji z maksymalną dopuszczalną dźwignią finansową i uniemożliwiałby zarządzanie poziomem jej wykorzystania co jest sprzeczne z interesem ochrony inwestora.

4. Propozycja wprowadzenia ochrony przed ujemnym saldem (debetem) (Art. 4 Projektu dot. dodania art. 73 ust 2bb Ustawy, uwaga UKNF nr 123 w zestawieniu uwag omawianych podczas konferencji uzgodnieniowej)

Izba jest przeciwna zaproponowanemu przez KNF zapisowi, który odnosi się do **ochrony przed debetem na poziomie każdej pozycji klienta**. Jest to podejście niezgodne z praktyką europejską i działa na szkodę inwestorów przy ich strategiach inwestycyjnych. Izba widzi **możliwości techniczne** wprowadzenie ochrony całego portfela - podobnie do mechanizmu stop out, który może działać **na całym portfelu, a nie na każdej pozycji z osobna**.

Jednocześnie IDM wskazuje, że niektórzy jego członkowie już obecnie wprowadzili mechanizmy ochrony przed debetami. Ci członkowie przychylają się w drodze kompromisu do ewentualnego wprowadzenie zapisu jak w pkt 4, który będzie chronić klienta detalicznego przed wystąpieniem ujemnego salda na jego rachunku inwestycyjnym do kwoty 10 000 euro.

Dotychczas domy maklerskie działające na rynku kontraktów terminowych GPW jak i instrumentów CFD typowych dla rynku OTC wprowadzały różne mechanizmy interwencji na rachunku, które ograniczały znacząco ryzyko ujemnego salda, np. przez mechanizm Stop-Out, który automatycznie zamyka stratne pozycje klienta gdy strata zmniejsza łączny depozyt zabezpieczający poniżej tzw. poziomu Stop-Out (np. 30% sumy wartości depozytów zabezpieczających dla wszystkich zajętych pozycji). W zdecydowanej większości przypadków mechanizmy te spełniają swoją ochronną rolę. Jednak w wyjątkowych sytuacjach na rynku, kiedy nie można wykonać takiej interwencji w związku z brakiem płynności obrotu (a tym samym powstaniem tzw. luk cenowych), salda rachunków mogły spadać poniżej zera. Uwzględniając takie przypadki, członkowie Izby postulują wprowadzenie zapisu w Ustawie, który będzie chronić klienta detalicznego przed wystąpieniem ujemnego salda do kwoty 10 tys. EUR. Proponowany limit kwotowy wynika z analizy przeprowadzonej przez członków Izby, w której uwzględniono dotychczasowe nadzwyczajne i nietypowe sytuacje rynkowe powodujące debety na rachunkach. Proponowany limit pozwoliłby uniknąć prawie wszystkich z nich (ok. 90%), w tym przede wszystkim powstałych na rachunkach niedoświadczonych inwestorów. **Takie rozwiązanie wpisuje się w postulat UKNF udzielenia szczególnej formy ochrony przede wszystkim początkującym lub niedoświadczonym uczestnikom rynku.**

Postulowany przez członków Izby Domów Maklerskich zapis Ustawy miałby brzmienie:

2bb. Jeżeli w efekcie rozliczenia zamkniętych transakcji na instrumentach finansowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, powstanie ujemne saldo biorąc pod uwagę wszystkie rachunki pieniężne klienta detalicznego prowadzone przez firmę inwestycyjną, klient może być zobowiązany przez firmę inwestycyjną do spłaty tego ujemnego salda tylko w zakresie, w jakim całkowite zobowiązanie z tytułu ujemnego salda na wszystkich rachunkach klienta w firmie inwestycyjnej przekracza równowartość 10 000 euro.

Sytuacje, w których debet przewyższa wskazaną kwotę byłyby każdorazowo indywidualnie rozpatrywane przez firmy inwestycyjne.

5. Propozycja blokowania stron w związku z art. 1 pkt 3 lit b) Projektu dot. dodania art. 6b ust. 2a i 2b Ustawy oraz Art. 1 pkt 3 lit c) Projektu dot. zmiany art. 6b ust. 4 Ustawy, uwagi nr 29-31 i 34 w zestawieniu uwag omawianych podczas konferencji uzgodnieniowej oraz Art. 1 pkt 4 Projektu dot. dodania art. 6d ust 7-9 Ustawy, uwagi IDM nr 49, 58 i 60 w zestawieniu uwag omawianych podczas konferencji uzgodnieniowej

W ostatnich latach na terytorium Polski wzrosła aktywność zagranicznych firm oferujących usługi forex. Wiele z tych podmiotów, wykorzystując bardzo agresywną reklamę i sprzedaż, w sposób niezgodny z prawem i bez wymaganego zezwolenia na świadczenie usług maklerskich, oferuje produkty OTC nieświadomym klientom. Podmioty zagraniczne często nie podlegają nadzorowi KNF i działają w oparciu o inne regulacje, a dochodzenie praw od firmy zagranicznej przez klienta oznacza postępowania sądowe w kraju jej pochodzenia. Dlatego w odniesieniu do projektu zmian w Ustawie w zakresie dot. blokowania stron internetowych wspomnianych podmiotów, Izba Domów Maklerskich uważa, że proponowane rozwiązania mogą przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa krajowych klientów detalicznych. Izba wspiera to rozwiązanie, jednocześnie zwracając uwagę na konieczność doprecyzowania niektórych z zaproponowanych zapisów, tak aby służyły one skutecznej realizacji zakładanych celów (Załączniku nr 2).

Podsumowując, Izba Domów Maklerskich chce podkreślić, że projektowane obecnie przepisy – wraz z wcześniej wprowadzonymi przez KNF wytycznymi – **mają łącznie charakter bardziej restrykcyjnych niż obowiązujące w takich krajach jak Wielka Brytania, Francja, Niemcy, Hiszpania, Cypr**, w których zarejestrowana jest duża część firm inwestycyjnych oferujących usługi na rynku w Polsce. Stwarza to poważne ryzyko odpływu polskich inwestorów w kierunku obcych jurysdykcji, w których oferowane są bardziej konkurencyjne rozwiązania a tym samym osiągnięcia efektu wręcz odwrotnego od założeń a więc pogorszenia poziomu bezpieczeństwa i ochrony inwestorów.

Pozostajemy do Państwa dyspozycji w kwestii współpracy dot. zwiększenia ochrony polskich klientów rynku forex. Będziemy zobowiązani za możliwość spotkania w celu omówienia powyższych kwestii i wypracowania wspólnego stanowiska.

Łączę wyrazy szacunku,

Do wiadomości:

1. Pan Marcin Pachucki, Wiceprzewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego

Załącznik nr 1

Art. 73 ust. 2a-2c- propozycja zmiany IDM i jej członków

Poprawka do Ustawy:

1) w art. 73 ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Firma inwestycyjna wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i złożone przez klienta detalicznego pod warunkiem, że depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest nie mniejszy niż 2% wartości nominalnej tego instrumentu finansowego, z zastrzeżeniem ust. 2b-2c.

2b. W przypadku zleceń zbycia opcji skutkujących wystawieniem opcji wymagany depozyt zabezpieczający powinien być nie mniejszy niż wartość premii obliczonej, z zastosowaniem przez firmę inwestycyjną uznanego modelu wyceny opcji podanego do wiadomości klienta detalicznego, powiększonej o 2% wartości nominalnej tej opcji.”;

2) w art. 73 po ust. 2b dodaje się ustęp 2ba-2bd w brzmieniu:

„2ba. W przypadku wykonywania zleceń, o których mowa w ust. 2a-2b firma inwestycyjna niezwłocznie zamyka część lub całość pozycji klienta, gdy suma wartości salda rachunku pieniężnego oraz bieżącej wyceny wszystkich otwartych pozycji na rachunku klienta jest równa lub niższa niż 50% sumy depozytu zabezpieczającego pobranego pod wszystkie otwarte transakcje na rachunku tego klienta. Zamknięcie pozycji powinno nastąpić tak szybko jak na to pozwalają warunki rynkowe.

2bb. Jeżeli w efekcie rozliczenia zamkniętych transakcji na instrumentach finansowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, powstanie ujemne saldo biorąc pod uwagę wszystkie rachunki pieniężne klienta detalicznego prowadzone przez firmę inwestycyjną, klient może być zobowiązany przez firmę inwestycyjną do spłaty tego ujemnego salda tylko w zakresie, w jakim całkowite zobowiązanie z tytułu ujemnego salda na wszystkich rachunkach klienta w firmie inwestycyjnej przekracza równowartość 10 000 euro.

2bc. W przypadku klienta detalicznego, który zawarł przynajmniej 40 transakcji na instrumentach finansowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, w ciągu 24 miesięcy poprzedzających złożenie zlecenia, na potrzeby ust. 2a- 2b, na żądanie tego klienta, depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego lub wartość o jaką powiększana jest premia opcyjna, jest nie mniejsza niż 1% wartości nominalnej odpowiednio tego instrumentu finansowego lub opcji.

2bd. Na potrzeby potwierdzenia ilości zawartych transakcji, o których mowa w ust. 2bc, klient może przekazać firmie inwestycyjnej kopię historii transakcji zawartych w innych firmach inwestycyjnych.”;

3) w art. 73 ust. 2c otrzymuje brzmienie

„2c. Przepisów ust. 2a-2bd nie stosuje się do wykonywania przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, o ile depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest określany przez CCP, który będzie zobowiązany do rozliczania transakcji zawartej wskutek złożonego zlecenia.”

Załącznik nr 2

Propozycja poprawek do brzmienia pkt. b (art. 6b)

2a. Jeżeli działalność w związku z którą złożone zostało zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa była prowadzona bez wymaganego zezwolenia lub zawiadomienia lub z rażącym naruszeniem przepisów dotyczących przekazywania informacji mających na celu promocję lub reklamę usług finansowych, wykonywana jest za pośrednictwem lub przy użyciu strony lub aplikacji internetowej, Komisja może podać do publicznej wiadomości nazwę domeny internetowej tej strony lub aplikacji lub domeny internetowej najwyższego poziomu dla tej domeny.

2b. W przypadku gdy Komisja nie ustaliła firmy (nazwy) podmiotu, w związku z działalnością którego złożone zostało zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, a w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wskazano, że działalność, w związku z którą złożono zawiadomienie w związku z prowadzeniem działalności bez wymaganego zezwolenia lub zawiadomienia lub rażącym naruszeniem przepisów dotyczących przekazywania informacji mających na celu promocję lub reklamę usług finansowych, wykonywana jest za pośrednictwem lub przy użyciu strony lub aplikacji internetowej, Komisja może podać do publicznej wiadomości nazwę domeny internetowej tej strony lub tej aplikacji lub domeny internetowej najwyższego poziomu dla tej domeny. W przypadku gdy działalność, o której mowa w zdaniu poprzednim, prowadzona jest pod określonym oznaczeniem innym niż nazwa (firma), do publicznej wiadomości obok nazwy danej domeny internetowej podaje się także to oznaczenie.

Propozycja poprawek do brzmienia pkt. d (art. 6b)

„4a. W przypadku gdy strona lub aplikacja internetowa prowadzona jest w języku polskim, zawiera informacje w języku polskim lub jest reklamowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest wykorzystywana do świadczenia usług finansowych bez wymaganego zezwolenia lub zawiadomienia lub z rażącym naruszeniem przepisów dotyczących przekazywania informacji mających na celu promocję lub reklamę usług finansowych i o ile wymaga tego ochrona interesów uczestników rynku finansowego i osiągnięcie tego celu przy użyciu innych dostępnych Komisji środków jest niemożliwe lub utrudnione, Komisja może podać do publicznej wiadomości w wyodrębnionej części listy, o której mowa w ust. 4, także nazwę domeny internetowej tej strony lub tej aplikacji lub domeny internetowej najwyższego poziomu dla tej domeny, mimo że nie złożyła w tej sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.”

Propozycja poprawek do brzmienia art. 6d ust. 7:

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do rejestru poprzez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w ciągu 48 godzin od dokonania wpisu do rejestru;
- 2) nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazw domen internetowych wpisanych do rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję, zawierającej komunikat, skierowany do odbiorców usługi dostępu do Internetu zawierający w szczególności informacje o lokalizacji rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do tego rejestru;
- 3) nieodpłatnego blokowania internetowych pakietów danych przychodzących z domen internetowych wpisanych do rejestru;
- 4) nieodpłatnego umożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen wykreślonych z rejestru, nie później niż w ciągu 48 godzin od wykreślenia nazwy domeny internetowej z rejestru

Propozycja dodania art. 6d ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Zakazane jest udostępnianie usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych na stronach internetowych lub w aplikacjach wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru.

9. W przypadku świadczenia usług płatniczych na stronie lub w aplikacji internetowej wykorzystującej nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru, dostawca usług płatniczych jest obowiązany do zaprzestania świadczenia tych usług w ciągu 30 dni od dnia dokonania wpisu domeny do Rejestru.”